

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Щербини Тетяни Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частин першої, третьої статті 61 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“

м. К и ї в
16 липня 2020 року
№ 156-2(І)/2020

Справа № 3-108/2020(229/20)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого,
Кривенка Віктора Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Щербини Тетяни Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частин першої, третьої статті 61 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Щербина Тетяна Леонідівна звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність положенням частини першої статті 41 Конституції України (конституційність) окремі положення частин першої, третьої статті 61 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон) у частині того, що суми пенсії, що підлягали виплаті пенсіонерів з числа військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за Законом, та членів їх сімей і залишилися недоодержаними у зв'язку з його смертю, не включаються до складу спадщини, а також у частині того, що зазначені суми виплачуються, якщо звернення за ними надійшло не пізніше 6 місяців після смерті пенсіонера.

Відповідно до статті 61 Закону суми пенсії, що підлягали виплаті пенсіонерів з числа військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за Законом, та членів їх сімей і залишилися недоодержаними у зв'язку з його смертю, не включаються до складу спадщини і виплачуються тим членам його сім'ї, які належать до осіб, що забезпечуються пенсією у разі втрати годувальника. Проте батьки і дружина (чоловік), а також члени сім'ї, які проживали разом із пенсіонером на день його смерті, мають право на одержання цих сум і в тому разі, якщо вони не належать до осіб, які забезпечуються пенсією у разі втрати годувальника (частина перша); зазначені суми виплачуються, якщо звернення за ними надійшло не пізніше 6 місяців після смерті пенсіонера (частина третя).

Як убачається зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів, Коломієць Ганна Тимофіївна перебувала на обліку в Головному управлінні Пенсійного фонду України в Донецькій області (далі – Управління) та отримувала пенсію у разі втрати годувальника відповідно до Закону.

Коломієць Г.Т. померла 17 липня 2016 року, а 30 березня 2018 року приватний нотаріус видав Щербині Т.Л. свідоцтво про право на спадщину за законом.

Щербина Т.Л. 13 липня 2018 року як особа, що має родинні зв'язки з пенсіонером, звернулася до Управління із заявою про виплату їй недоодержаної пенсії Коломоєць Г.Т. та допомоги на поховання.

Управління відмовило у виплаті коштів на підставі положень частин першої, третьої статті 61 Закону, згідно з якими суми пенсій, що підлягали виплаті пенсіонеру з числа військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за Законом, та членів їх сімей і залишилися недоодержаними у зв'язку з його смертю, не включаються до складу спадщини. Не погодившись із відмовою Управління, Щербина Т.Л. звернулася з позовною заявою до суду.

Рішенням Донецького окружного адміністративного суду від 1 листопада 2018 року, залишеним без змін постановою Першого апеляційного адміністративного суду від 12 грудня 2018 року, в задоволенні позову відмовлено повністю. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 24 січня 2019 року відмовив у відкритті провадження у справі, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Щербина Т.Л. зазначає, що внаслідок застосування оспорюваних положень Закону порушено її право власності, а саме право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю.

На підтвердження своїх доводів суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України, Цивільного кодексу України, Закону, Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

Щербина Т.Л. просить поновити пропущений строк подання конституційної скарги, обґрунтовуючи це тим, що її розгляд є необхідним із мотивів суспільного інтересу.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є неприйнятність конституційної скарги (пункт 4 статті 62).

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

Постанова Першого апеляційного адміністративного суду, яка є остаточним судовим рішенням у справі Щербини Т.Л., прийнята 12 грудня 2018 року, а конституційна скарга надійшла до Конституційного Суду України 4 червня 2020 року.

Таким чином, конституційну скаргу подано з порушенням строку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України, розглянувши клопотання Щербини Т.Л. про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги на підставі частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, вважає, що воно не підтвержене доводами суб'єкта права на конституційну скаргу, отже, не підлягає задоволенню.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Щербини Тетяни Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частин першої, третьої статті 61 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**